

Sygn. akt I CSK 838/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku Z. N.

przy uczestnictwie M. N.

o wpis,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 27 grudnia 2013 r., sygn. akt I Ca 446/13,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Skarga kasacyjna wniesiona w niniejszej sprawie w istocie zmierza do wzruszenia prawomocnego postanowienia z 2005 r. Mocą tego postanowienia zniesiono współwłasność powstałą jeszcze wcześniej wskutek dziedziczenia. Wnioskodawca wystąpił w tym postępowaniu o wpis jego jako wyłącznego właściciela wskazanej we wniosku nieruchomości. Załączył jednak wyłącznie dokumenty, że jest jedynym właścicielem działki powstałej z tej nieruchomości. Referendarz sądowy dokonał wpisu o tej treści, co wnioskodawca zaskarżył skargą na orzeczenie referendarza. Sąd Rejonowy trafnie jednak utrzymał wpis w mocy, a Sąd Okręgowy oddalił apelację wnioskodawcy. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawca powołał się na jej oczywistą zasadność. Skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona – brak w jej uzasadnieniu wskazania, że w zaskarżonym postanowieniu w sposób oczywisty naruszono prawo przy jego wykładni lub zastosowaniu. W szczególności nie może być mowy o naruszeniu powagi rzeczy osądzonej. Taki zarzut można było bowiem wyłącznie podnosić w postępowaniu toczącym się w 2005 r. – w aktualnym, postępowaniu nie można dowodzić, że wcześniej wydane i prawomocne postanowienie naruszało powagę rzeczy osądzonej.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.